

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Co/58/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7711217861
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Sopková Maximová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7711217861.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jarmily Sopkovej Maximovej a sudcov JUDr. Jarmily Čabaiovej a JUDr. Evy Feťkovej vo veci žalobcov: X.) G. F., nar. XX.X.XXXX, bytom E. nad D. 3, XXX XX E. nad D., X.) R. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. nad D. XX, XXX XX E. nad D., X.) C. F., nar. X.X.XXXX, bytom P. XXX/XX, XXX XX X., X.) U. L., nar. X.X.XXXX, bytom U. XXX/XX, XXX XX F., X.) C. M., nar. X.X.XXXX, bytom V. XXXX/XX, XXX XX V., všetci zastúpení L. L. M., advokát so sídlom S. N. XX, XXX XX U., proti žalovanej: F. republika - F. pozemkový fond, V. XX, XXX XX V., o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Michalovce zo 6. novembra 2013, č. k. 6C/195/2011-196

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

o d ô v o d n e n i e :

D. súd Michalovce (ďalej len „súd“) napadnutým rozsudkom určil, že do zaniknutého bezpodielového spoluvlastníctva X. F., nar. XX.X.XXXX, ktorý zomrel XX.XX.XXXX a U. F., rod. O., nar. XX.X.XXXX, ktorá zomrela XX.XX.XXXX, patrí parcela reg. „E“ č. XXXX/X - orná pôda s výmerou X.XXX mX zapísaná na LV č. XXXX k. ú. E. nad D. v celosti.

Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobcovia v 1.-5. rade proti žalovanej domáhali určenia, že do zaniknutého bezpodielového spoluvlastníctva X. F., nar. XX.X.XXXX a U. F., rod. O., nar. XX.X.XXXX, ktorá zomrela XX.XX.XXXX, patrí parcela reg. „E“ č. XXXX/X - orná pôda s výmerou X.XXX mX zapísaná na LV č. XXXX k.ú. E. nad D. v celosti, na tom skutkovom základe, že tento pozemok získali ich právni predchodcovia X. F. a U. rod. O. ako prídel v rámci pozemkovej reformy podľa § 1 ods. X nariadenia F. č. XXX/XXXX Zb. v znení nariadenia č. XX/XXXX Zb. a to v celkovej výmere X,XX ha, dôkazom čoho je výmer vydaný Povereníctvom pôdohospodárstva a pozemkovej reformy v V. o vlastníctve pôdy (viď dôkaz č. I. 10-12 spisu). Tento pozemok po uskutočnenom prídele spolu s ďalšími užívali ich právni predchodcovia od roku 1947 do roku 1958, keď ich začalo užívať JRD v Rakovci nad Ondavou. Žalobcovia uviedli, že na tomto ich vlastníctve nič nemení ani to, že v roku 1974 je na uvedenom prídele vyčiarknutá parcela č. XXXX - roľa o výmere 0,75 ha s poznámkou „úradne škrtnuté nakoľko podľa KPP táto už nie je predmetom prídelu.“ Takéto vyčiarknuté parcely z rozhodnutia o prídele po viac ako 20 rokoch bez nejakého úradného rozhodnutia nemá žiadne právne účinky.

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že vlastníkom žalovanej parcely je označená Slovenská republika (viď dôkaz, LV č. XXXX k. ú. E. nad D. pod V čl. 7-9 spisu). Vlastníctvo žalovanej k vyššie označenej parcele bolo zapísané na základe príslušných ustanovení zákona č. 180/1995 Z.z. S poukázaním na ust. § 80 písm. c) zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „O.s.p.“) súd uviedol, že ak aj dôjde po zapísaní údajov registra do katastra nehnuteľností v zmysle § 7 zák. č. 180/1995 Z.z. vlastníctvo na konkrétnu osobu, má dotknutá osoba právo domáhať sa svojho práva

súdny rozhodnutím. Toto právo vyplýva aj z ust. § 7 ods. 7 veta druhá cit. zákona. Ďalej súd poukázal na ust. § 115, § 116 ods. 2, § 145 ods. 1, 2, § 562 zákona č. 141/1950 Zb. z. Stredného občianskeho zákonníka (SOZ) a uviedol, že z predloženého výmeru vydaného Povereníctvom pôdohospodárstva a pozemkovej reformy zo 14. novembra 1947, č. 624/82/47 - III/B je nepochybné, že právnym predchodcom žalobcov X. a U. F., rod. O., boli v novembri XXXX pridelené do vlastníctva parcely XXXX, XXXX a parcela XXXX v celkovej výmere X,XX ha, zapísané vo vložke XXX k. ú. E. nad D., teda aj žalovaná parcela XXXX - roľa s výmerou X,XX ha. Podľa článku IV ods. 1 tohto dokladu, je tento výmer o vlastníctve pôdy podľa ust. § 1 ods. 2 nariadenia SNR č. 104/1946 Zb. verejnou listinou dokazujúcou vlastnícke právo prídelcu k pridelenej poľnohospodárskej nehnuteľnosti, na základe ktorej príslušný knihovný súd urobí záznam vlastníctva v prospech prídelcu bez podmienky dodatočného ospravedlnenia.

Súčasťou tohto výmeru bol aj schválený konečný prídelový plán KNV v Prešove č. IX/2 - 614/1953, podľa ktorého právni predchodcovia žalobcov boli prídelcami zapísanými pod č. XXX v celkovej výmere X,XX ha (čo zodpovedá predmetnému prídelu). Na základe týchto listín sa právni predchodcovia žalobcov stali vlastníckymi nehnuteľnosťami získaných v prídelovom konaní, teda aj teraz súdnej parcely. Po získanom prídele právni predchodcovia žalobcov sa ujali užívania aj súdnej nehnuteľnosti. Túto užívali pokojne a nerušene ako vlastníci za účelom obhospodarovania poľnohospodárskej pôdy až do čias, kedy ju združili do honu miestneho družstva (v roku 1958). Uvedené skutočnosti jednoznačne vyplynuli z výsluchov žalobcov a z výpovede vyššie uvedených svedkov, vypočutých v tomto konaní. Nepochybné teda boli splnené aj podmienky pre nadobudnutie vlastníctva k tejto nehnuteľnosti na základe vydržania v zmysle cit. ust. § 115 a nasl. zákona č. 141/1950 Zb. Právni predchodcovia žalobcov so započítaním vydržacej doby družstva vlastníctvo spornej nehnuteľnosti by nadobudli k 1.1.1961 (ak by sa tak nestalo už na základe prídelového konania ako je to popísané vyššie). Na tomto vlastníctve nič nemení ani to, že v roku 1974 je na liste o prídele vyčiarknutá parcela č. XXXX - roľa s výmerou 0,75 ha s poznámkou „úradne škrtnuté, nakoľko podľa KPP táto už nie predmetom prídelu“. Takéto „vyčiarknutie parcely“ z rozhodnutia o prídele po viac ako 20 rokoch od uskutočnenia prídelu nemá žiadne právne účinky. Dokonca ani podľa práva vtedy platného nebolo možné takýmto spôsobom meniť vlastníctvo nehnuteľností. Pokiaľ skutočnosť - úradné škrtnutie parcely s tým, že už nie je predmetom prídelu - bola braná do úvahy ako relevantný akt, na základe ktorého nedošlo k zapísaniu údajov o vlastníctve do katastra nehnuteľností podľa zák. č. 180/1995 Z.z. v prospech právnych predchodcov žalobcov, nemožno s takýmto rozhodnutím súhlasiť a preto po tom, čo sa žalobcovia domáhali tejto nápravy súdnym rozhodnutím, v zmysle cit. právnych ustanovení súd žalobe v celom rozsahu vyhovel, pretože má za to, že v plnom rozsahu žalobcovia preukázali oprávnenosť uplatňovaného nároku a právny záujem na tomto určení k súdnej parcele vzhľadom na nesúlad zápisu v katastri nehnuteľností so skutočným právnym stavom.

Spochybovanie otázky úhrady prídelovej ceny žalovanou (aj keď podľa názoru súdu to nemá vplyv na nadobudnutie vlastníctva) je nedôvodné, žalobcovia do konania predložili potvrdenie Okresnej finančnej správy v Michalovciach č. 6/73 z 2. novembra 1973, teda pred dátumom (21.11.1974), podľa ktorého právni predchodcovia žalobcov „majú prídel z pozemkovej reformy vyrovnaný“. Je ničím nepodložené tvrdenie žalovanej, že právni predchodcovia v roku 1974 vedeli, že uvedená parcela nie je v ich vlastníctve, na základe prídelu. Argument, že nebola pojatá do dedičského konania po právnych predchodcov žalobcov, neznamena, že títo neboli vlastníckymi predmetnej nehnuteľnosti.

Ďalej súd vykonaným dokazovaním považoval za jednoznačne preukázané skutočnosti o užívaní predmetnej parcely ako poľnohospodárskej pôdy, ako aj to, že právni predchodcovia žalobcov podpísali prihlášku do družstva a tým aj vniesli obhospodarované role do honu tejto organizácie. Je všeobecne známa skutočnosť, že pri podpísaní prihlášky všetka poľnohospodárska pôda bola pojatá, užívaná a obhospodarovaná miestnym družstvom. Tvrdenie žalovanej, že právni predchodcovia žalobcov spornú parcelu do družstva nikdy nevnesli, je preto v rozpore s výsledkami vykonaného dokazovania.

V otázke uplatnených reštitučných nárokov k súdnej nehnuteľnosti podľa zákona č. 503/2003 Z.z. bolo zistené, že žalobcovia ani nikto iný si z titulu reštitúcie neuplatnil nárok na vydanie predmetnej parcely, čo nakoniec vyplynulo aj zo správy Okresného úradu v Michalovciach, Pozemkového a lesného odboru, zo 4. novembra 2013 (č.l. 189-190 spisu). Ohľadom priority zákona č. 503/2003 Z.z. a následného nároku podľa všeobecných predpisov, týkajúceho sa určenia vlastníckeho práva, súd uviedol, že nie je možné uprieť právo na vlastníctvo podľa všeobecných predpisov, aj keď toto právo nebolo využité na základe

zákona lex specialis (napr. 503/2003 Z.z.). V tomto smere súd poukázal na stanoviská ÚS SR, napr. II. ÚS 231/09, III. ÚS 178/06 a II. ÚS 249/11.

Rozhodnutie o trovách konania si súd vymienil po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej (§ 151 ods. 3 O.s.p.).

Proti rozsudku podala včas odvolanie žalovaná, ktorá navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že žalobu v celom rozsahu zamietne, eventuálne aby rozsudok zrušil a vec vrátil okresnému súdu prvého stupňa na nové konanie. Uplatnila odvolacie dôvody podľa ust. § 205 ods. 2 písm. d), f) O.s.p.

Žalovaná sa s rozhodnutím súdu prvého stupňa nestotožňuje a považuje ho za nesprávne. Podľa názoru žalovanej sporná parcela, ktorá je vo Výmere o vlastníctve pôdy č. 624/82/47 - III/B zo 14. novembra 1947 oprávnené úradne škrtnutá na základe preukázaných skutočností, nebola predmetom pridelu, a preto ani neboli splnené všetky zákonom stanovené a vyžadované podmienky pre nadobudnutie vlastníckeho práva vydržaním. Žalobcovia tvrdili, že spornú nehnuteľnosť nadobudli na základe už spomínaného výmeru, čo podľa nich to preukazuje aj konečný pridelový plán s rozvrhom pridelových cien, ktorý bol preskúmaný a schválený Krajským národným výborom - pôdohospodárskou správou v Prešove zo dňa 14.6.1956, kde výmera pridelených pozemkov je totožná s výmerou pridelu. Z vykonaného dokazovania podľa názoru žalovanej vyplýva, že nehnuteľnosti označené vo Výmere o vlastníctve pôdy č. 62482/47-III/B pod bodom I. sú pridelené v ideálnej časti 1/2 + 1/2 za podmienok uvedených pod bodom III. a ich konečná platná pridelová cena, správne pozemnoknižné označenie a presná výmera bude určená v pridelovej listine, ktorú vydá Povereniecťvo pôdohospodárstva a pozemkovej reformy. Zároveň z uvedeného Výmeru vyplýva, že žalovaná parcela bola úradne škrtnutá nakoľko podľa konečného pridelového plánu už nie je predmetom pridelu. Z vyjadrenia Správy katastra Michalovce je zrejmé, že predchodcovia žalobcov požiadali o zápis nehnuteľnosti uvedených vo Výmere - parcely 2528/8, vytvorený z parcely č. XXXX v roku 1974 a o zápis ďalšej parcely XXXX na základe dedičského konania (rozhodnutie o prúdele bolo prílohou uznesenia o dedičstve). Takže predchodcovia žalobcov už v tom čase vedeli, že parcela 2347 nie je v ich vlastníctve na základe pridelu. Túto skutočnosť jednoznačne potvrdzuje aj Rozhodnutie OPLaVH ONV Michalovce z 21. novembra 1973, ktoré nahrádza pridelovú listinu a je vkladuschopnou listinou pre usporiadanie vlastníckeho práva, avšak až po úplnom zaplatení pridelovej ceny. Právni predchodcovia žalobcov následne po tom v roku 1974 požiadali o zápis nehnuteľnosti uvedenej vo výmere ojej zápis.

V konaní bolo preukázané, čo vyplýva z listinného dôkazu na čl. 85 súdneho spisu, že právni predchodcovia žalobcov vniesli do družstva z parcel, ktoré boli predmetom pridelu parcelu, ktorej pridelová cena bola vo výške 2.250,- Kčs, čo opätovne potvrdzuje aj spomínané rozhodnutie ONV Michalovce - parcela 2530, roľa s výmerou 0,75 ha, pridelová cena 2.250,- Kčs v JRD. Tieto skutočnosti potvrdzuje výpis z účtu slovenskej sporiteľne z 26. januára 1957, konečný pridelový plán, na ktorý sa vo svojich tvrdeniach odvolávajú žalobcovia. Pôvodne pozemky ktoré boli uvedené len vo Výmere a v návrhu pridelového plánu sú v oceňovanej pridelovej cene vo výške - parcela XXXX, cena X.XXX,- M., a parcely XXXX a XXXX v cene spolu 4.345,- Kčs. V konečnom pridelovom pláne, o ktorý sa opierajú žalobcovia s ich tvrdením, že sporná parcela je v ňom uvedená, je pridelová cena určená tak ako to potvrdzujú už uvedené listinné dôkazy, z ktorých je zrejmé že sporná parcela predmetom pridelu nebola. Pozemky, ktoré v rámci vykonania pozemkovej reformy nadobudli predchodcovia žalobcov a ktoré nimi boli do družstva vnesené, u ktorých sa zastavilo z dôvodu jeho vnesenia do družstva platenie pridelovej ceny, bola len parcela č. XXXX, teda roľa s určenou pridelovou cenou 2.250,- Kčs (čo potvrdzuje aj rozhodnutie ONV z roku 1973). Pozemkom, ktorý bol predmetom pridelu a ktorý predchodcami žalobcov nebol vnesený do družstva, je stavebný pozemok, parcela č. XXXX, v pridelovej cene 2.000,- Kčs. Túto pridelovú cenu bol pridelca povinný zaplatiť, k čomu zrejme došlo, čo vyplýva z potvrdzujúcej klauzuly OPLaVH ONV Michalovce o úplnom vyrovnaní pridelovej ceny a následným zápisom v katastri nehnuteľnosti parcely uvedenej v prúdele (stavebnej parcely) na základe žiadosti právnych predchodcov žalobcov. Pokiaľ svedkovia tvrdili, že právni predchodcovia užívali spornú nehnuteľnosť a túto vniesli do družstva po jeho založení, všetky vyššie uvádzané listiny, túto skutočnosť spochybňujú, pretože spornú parcelu právni predchodcovia žalobcov do družstva nikdy nevnesli. Keďže jednou z podmienok vydržania je právny titul vstupu do oprávnenej držby, teda takej, ktorá privodí vydržanie, titul musí byť jednoznačne preukázaný, nemôže byť pochybný. V pochybnostiach, či je držba oprávnená platí, že je oprávnená, to sa však nevzťahuje na právny titul vstupu do držby. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že predchodcovia žalobcov pri zápise vlastníckych práv k parcelám, ktoré boli predmetom Výmeru o

vlastníctve pôdy jednoznačne vedeli, ktoré parcely sú predmetom prídeltu, pričom preukázateľne sporná parcela predmetom prídeltu nebola.

Žalovaná v odvolaní nespochybňuje tvrdenie žalobcov, že vedia, kde sa sporná nehnuteľnosť nachádza, avšak je toho názoru, že žalobcovia nepreukázali, že práve túto spornú parcelu nerušené užívali a že následne táto parcela bola vnesená do družstva. Podľa názoru žalovanej žalobcovia v konaní nepreukázali, že ich právni predchodcovia boli držiteľmi oprávnenými a dobromyseľnými a nepreukázali ani nerušené užívanie pozemku, ktorý je predmetom konania. Žalovaná má za to, že súd v tomto konaní nezahodnotil všetky predložené listinné dôkazy vo vzájomnej súvislosti a neprihliadal predovšetkým na listinné dôkazy, o ktoré opiera svoje tvrdenia žalovaná.

Žalobcovia ostali v odvolacom konaní nečinní.

Krajský súd ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 204 ods. 1 O.s.p.), oprávnenou osobou - účastníkom konania (§ 201 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 a § 202 O.s.p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 205 ods. 1 O.s.p.) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody [§ 205 ods. 2 písm. d) a f) O.s.p.], preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej nie je dôvodné, pretože rozsudok súdu prvého stupňa je vecne správny.

Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach 18. mája 2016 o 9,00 hod. v pojednávacej miestnosti č. dv. 215, II. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku boli zverejnené minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach (§ 211 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 156 ods. 1, 3 O.s.p. a § 214 ods. 2 O.s.p.).

Odvolací súd dospel k záveru, že uvedený rozsudok je vecne správny, preto ho odvolací súd potvrdil podľa § 219 ods. 1 O.s.p..

Žalovaná uplatnila odvolacie dôvody podľa § 205 ods. 2 písm. d) a f) O.s.p.

Odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. d) O.s.p. sa týka skutkových zistení, na základe ktorých súd vec posúdil po právnej stránke a ktoré sú nesprávne v tom zmysle, že nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s ust. § 132 až § 135 O.s.p., a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplývajú, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli najavo počas konania. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré súd založil na chybnom hodnotení dôkazov.

Odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p. spočíva v tom, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Nesprávnym právnym posúdením veci sa rozumie omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť, alebo ak použil správny predpis, ale nesprávne ho interpretoval.

Odvolací súd dospel k záveru, že namietané odvolacie dôvody nie sú naplnené.

Dôvody napadnutého rozsudku sú podrobné, presvedčivé, zodpovedajú zákonu, preto sa odvolací súd s týmito v celom rozsahu stotožňuje a v podrobnostiach na ne odkazuje (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Na doplnenie dôvodov odvolania a vzhľadom na odvolacie námietky žalovanej, ktorá tvrdí, že súd prvého stupňa nesprávne vyhodnotil výsledky vykonaného dokazovania a následne z nich vyvodil nesprávne právne závery, odvolací súd dodáva:

Rozhodnutiu súdu prvého stupňa nemožno vytknúť nedostatočné zistenie skutkového stavu, ani že by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplývajú a ani nevyšli za konania najavo, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne, že by výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 133

až § 135 O.s.p., alebo že by na zistený skutkový stav aplikoval nesprávne zákonné ustanovenia alebo že by použité zákonné ustanovenia nesprávne vyložil. Rozsudok vo veci nie je ani nepreskúmateľný a nebola zistená ani iná vada, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Súd prvého stupňa vykonal vo veci dokazovanie v dostatočnom rozsahu a náležite zistil skutkový stav, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa ust. § 132 O.s.p., z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie, zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver, preto odvolací súd jeho rozsudok ako vecne správny potvrdil.

Odvolací súd sa plne stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvého stupňa, pretože z dokazovania jednoznačne vyplynulo, že podľa Výmeru č. 62482/47 - III./B, vydaného Povereníctvom pôdohospodárstva a pozemkovej reformy Bratislava zo 14. novembra 1947 boli podľa § 1 nariadenia SNR č. 104/1946 právnym predchodcom žalobcov (X. F. pridelené nehnuteľnosti v celkovej výmere 1,75 ha v prídellovom pláne označené vo vl. č. XXX ako parcela č. XXXX - roľa s výmerou X,XX ha, vo vl. č. XXX parcela č. XXXX - stavebný pozemok s výmerou 0,25 ha a vo vl. XXX parcela č. XXXX - roľa s výmerou X,XX ha. Po tomto prídelle právní predchodcovia žalobcov pridelené nehnuteľnosti užívali ako vlastníci pokojne a nerušene (č.l. 10-12 spisu). Za uvedený prídell zaplatili aj prídellovú cenu, ako to vyplýva z potvrdenia Okresnej finančnej správy v U. č. X/XX z XX. novembra XXXX (č.l. XX,XX spisu). Skutočnosti o prídellovom konaní vyplývajú aj z konečného prídellového plánu zo 16. decembra 1953, kde pod bodom 111 sú vedení X. F. a U. rod. O., teda právní predchodcovia žalobcov, v celkovej výmere pridelených pozemkov 1,75 ha (č.l.18-25 spisu). Žalobcovia v 1. až 5. rade uviedli, že nehnuteľnosť, ktorá je predmetom sporu, toho času zapísaná na LV č. XXXX k.ú. E. nad D., užívali spolu s ďalšími nehnuteľnosťami, ktoré boli predmetom prídellu, ich právní predchodcovia, t.j. X. F. a manželka U., rod. O., (ich rodičia) od ich prídellu v roku 1948 do roku 1958, kedy pri združstevňovaní ju začalo aj s ďalšími nehnuteľnosťami užívať L. v E. nad D., kde táto bola menovanými vnesená. Skutočnosti uvádzané žalobcami, potvrdila svedkyňa U. P. (nar. 11.5.1932), ktorá bývala v blízkosti právnych predchodcov žalobcov, ako aj ďalšia svedkyňa U. X.. Táto svedkyňa potvrdila, že je jej známe aj to, že do pokojnej držby právnych predchodcov žalobcov od roku 1947 až do vnesenia nehnuteľnosti do družstva nikto nezasahoval, ani ich vlastníctvo nespochybňoval.

Za týchto skutkových okolností súd prvého stupňa správne uzavrel, že na vlastníctve právnych predchodcov žalobcov nič nemení ani to, že v roku 1974 je na liste o prídelle vyčiarknutá parcela č. 2347 - roľa s výmerou 0,75 ha s poznámkou „úradne škrtnuté, nakoľko podľa KPP táto už nie predmetom prídellu“. Takéto „vyčiarknutie parcely“ z rozhodnutia o prídelle po viac ako 20 rokoch od uskutočnenia prídellu nemá žiadne právne účinky. Správny záver súd prvého stupňa vyvodil aj z dôkazov, týkajúcich sa úhrady prídellovej ceny, ktoré spochybňovala žalovaná už počas konania na prvom stupni, tak aj v odvolacom konaní. Odvolací súd sa stotožňuje s názorom súdu prvého stupňa, že táto otázka v konečnom dôsledku nemá ani vplyv na nadobudnutie vlastníctva, ale z vykonaného dokazovania je zrejmé, že právní predchodcovia žalobcov „majú prídell z pozemkovej reformy vyrovnaný“, ktorá skutočnosť vyplýva z potvrdenia Okresnej finančnej správy v Michalovciach č. 6/73 z 2. novembra 1973, teda pred dátumom 21. novembra 1974. Je ničím nepodložené tvrdenie žalovanej, že právní predchodcovia v roku 1974 vedeli, že uvedená parcela nie je v ich vlastníctve, na základe prídellu. Argument, že nebola pojatá do dedičského konania po právnych predchodcov žalobcov, neznamená, že títo neboli vlastníckmi predmetnej nehnuteľnosti.

Vzhľadom na vyššie uvedené dospel odvolací súd k záveru, že odvolacie argumenty žalovanej, ani skutočnosti uvedené v odvolaní, neumožňujú prijať iné závery a nie sú spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil ako vecne správny v súlade s ust. § 2019 O.s.p..

Účastníci nenavrhli rozhodnúť o náhrade trov odvolacieho konania, preto o ich náhrade nebolo potrebné rozhodnúť (§ 224 ods. 1, § 151 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zák. č.757/2004 Z. z. o súdoch v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti rozsudku odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.